මේ මගේ නවාතැනයි
BACK TO MY PLACE..

අතුල කල්දෙමුල්ල

කොටස් ලෙසින් ලියන සත්‍යයට ලංවූ මනඃකල්පිතයක්

මෙතෙක් කතාව

විශ්ව විද්‍යාලයේ සමීප මිතුරන් වූ ඩයන් ,ඉෂා, රිකී කේසර, රොමේෂ්ට ලැබෙන නිවාඩුවත් සමග දවස් කිහිපයක විනෝද චාරිකාවක යෙදෙයි.
නිව් කාසල් ප්‍රදේශය හරහා හමුවන "බකට්" නම් වූ ප්‍රදේශයේ ඩයන් ගේ හිතවතකුගෙන් ලැබෙන ආරාධනාවකට චාරිකාව ගතකිරීමට සොයමින් යන ගමනේ නවාතැන්පල සොයා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවයකට මැදිවෙන අතර ඔස්ට්‍රේලියානු ජාතිකයෙකුගේ මග පෙන්වීම ඔවුනට උපකාරී වේ. එනමුත් ඒ මහල්ලාගේ ගතිපැවතුම් සියල්ලෝටම ගුප්ත බවක් දනවයි.
ඔහු කියූ ඉසව්ව හරියටම කියූ දෙයක්ද නැත්නම් ඔවුන් මංමුලාකිරීමට කියූ දෙයක්දෝ "යි මිතුරනට වූ ගැටලුවයි.

අද එතැන් සිට

මහල්ලා පෙන්වූ පරිදි වැලිපාර ඔස්සේ ඩයන් ජීප් රථය ධාවනය කරයි. රළු,වැලි ගොඩැලි සහිත පාරේ දිවෙන රථයේ සමබරතාවය නොමැතිකමින් එකිනෙකා ඒ මේ අත විසිවේ."මාර පාරක් නේ බන් මේක. හදිසියකට ලෙඩෙක් ගෙනියන්න නම් කියාපු පාර ,මේකා ඇත්තක්ද.. බොරුවක්ද කිව්වේ කියලාත් සැකයි තාමත් මට..... අපි මේ ඇතුලූ වන්නේ ලොකුවත්තකට නේ , ඩයන්ගේ නොඉවසුම් දෙනෙත් ඉමක් නොපෙනෙන පාර වෙත දිවයන්නේ ගමනාන්තය කොතැනකදෝ යන්න සිහි ගන්වමින්.
ඩයනෝ...දැන්නම් ඉවසන්න බෑ....පැද්දිලා පැද්දිලා දැන් අවසාන තැනට ඇවිත් තියෙන්නෙ.
ඉක්මනට නවත්වපාන්.....
කේසරගේ කතාවට රිකීද හවුල් වේ. දැන් ගහකට කොළකට තමා අල්ලන්න වෙන්නෙ කොච්චර දුරක් ආවද හද කරගෙන. මේක පාළු පාරක් නේ මචෝ නවත්වපාන්....මචෝ නවත්වපාන්...
ඩයන් තම සගයින්ගේ දැඩි ඇවිටිල්ල අවශ්‍යතාව මත ජීප්රථය වහා නතරකොට එයට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබාදෙයි.
" ඒයි.. ඕන්.. උඹලා ගහකොළ මරන්න එපා. කොහෙද ලංකාවෙ පුරුද්ද මේ රටේවත් අතෑරලා නෑ වගේ"ඉෂා ගේ සමච්චලයත් සමග රිකී, කේසර, රොමේෂ් වාහනයෙන් බැස කැලෑ රොදට දිව යයි.
ඉෂා..වෙලාවකට මට හිතෙනවා හිලූක්ෂියි, රවියි ආවනම් හොදයි කියලා මේ ගමනට.
කොහොමද ඩයන් එහෙම කරන්නෙ ,බස් එකක්ම අරන් එන්න වෙයි මුන් ටික අරන් යන්න.
නෑ... මම කිව්වෙ ඔයාටත් හොදයි හිලූක්ෂිත් ඉන්නවානේ කතාවට අනික මුන් ඔක්කොම කොල්ලොනෙ.
එහෙම දෙයක් නෑ ඩයාන් , ඔයා මගේ ලග ඉන්නවානෙ. අනිත් එක මේ පිස්සො පූසො ටික නැතුව ගමනක් ගියාට විනෝදයක් නෑනේ මුන් කරන දේවල් දැක්කම පාළුවක් දැනෙන්නෙ නෑ.
ඉෂා සෙමින් සෙමින් ඩයන් ගේ උරහිසට බරවේ. වෙහෙස මහන්සිය නිවමින් උර පෙදෙසට හේත්තු වන ඉෂාගේ මුහුණේ රැඳි උණුසුම ස්පර්ශ වෙන්නා වූ මට සිලිටු බව ආශ්වාද වූ හැගුම් උපදන්නට වෙයි.

කැලෑරොද පිරා දිව එන මිතුරන්ගේ උද්ධාම වූ සිනාව අතරින් රිකී ගේ හඬ ඉස්සර වෙයි
"හා....හා....අපි පැන්න ටිකට මුන් දෙන්නා රොමැන්ටික් ලෝකෙනේ... අවුලක්නෑ.. අවුලක්නෑ.... ඔහොම යං... ඔහොම යං.. රිකී ගේ උපහාසාත්මක වදන් ඉදිරියේ ඩයන් ගේ උරහිසට බරුව හුන් ඉෂා වහා හිස අනෙක් පස ජනේලයට හේත්තුකොට ගනී. අදල නෑනේ රිකී....අදල නෑනේ, උඹලා වූ දාලා ආවනම් දොයියන්න තිත්තෙ වාහනේට වෙලා ....ඉෂාගේ වදනින් රිකී ඇතුළු සියළුදෙනා මහ හඩින් සිනාසේ..

"හා....හා....අපි පැන්න ටිකට මුන් දෙන්නා රොමැන්ටික් ලෝකෙනේ,.. අවුලක්නෑ.. අවුලක්නෑ.... ඔහොම යං... ඔහොම යං..

ඉෂා...ප්ලීස් නවත්තන්න මංඅාස නෑ.ඔයත් මුං කියනවා වගේ කතා කියනවට. ඩයන්ගේ එවදනින් පමණට වඩා යමක් කීවාදෝ යන හැගීමෙන් ඉෂා මුහුණ වාහනයේ ජනේලයෙන් පිටතට රදවා කල්පනා කරන්නට වෙයි.

හරි... හරි.... ඉෂා ගනන් ගන්න එපා පොඩිදේකට ඔහොම වෙලා කොහොමද? මං කිව්වෙ මුංගෙ දේවල්ට හවුල් වෙන්න එපාය කියලා. මුංගෙ කටවලුත් හොද නෑනෙ.......
කියමින් ඩයන් වාහනය පණගන්වයි. කිහිපවිටක්ම පණ ගැන්වූ නමුදු ස්ටාට් වී වාහනය නතර වේ.
මාර කේස් එකනේ.... වාහනේ වදින්නෙ නෑනේ කොල්ලනේ.
කවදාවමවත් මෙහෙම වෙලා නෑ......

මොකක්ද බං මේ උනේ ...... අර භූතයා දැක්ක වෙලේ ඉදලා උඹත් ටිකක් අප්සට් ගහල වගේ ඩයනෝ .ටිකක් ඉදලාම ගහපන් ස්ටාට් එක. ගොඩ දුරක් ආවනේ බලපන් හිට් සිස්ටම් එක.
කොහේ හිට් වෙන්නද බං.. අළුත් වාහනේ අනික මේ බලපන් මීටර් එකේ කට්ට ලෙසටම තියෙනවා. හීට් වෙච්ච ගතියක් පෙන්නන්නෙ නෑ. බැටරියේ කේස් එකක්ද? ඒත් වෙන්න බෑ බැටරි එක දාල මාසයක් වත් නෑ හ්ම්.. නමක් නෑ ටිකක් ඉදලාම බලමු."

ඉෂාගෙන් වතුර බෝතලය රැගෙන උගුරු කීපයක් බී ඉන් ස්වල්පයක් මුහුණට ඉසගන්නා ඩයාන්ට අසල වූ කැලෑරොදේ ගසක ගසා ඇති ලී පුවරුවක රැඳි නමක් නෙත ගැටේ BUCKETY CREEK ESTATE මෙ... මේ ගහේ ගහලා තියෙන නම දැක්කද Buckety Creek Estate මට යාන්තමට මතකයි ජෙෆා මේ නම කියනවා.... හරි ..., මේක තමයි ස්ටේට් එක පටන් ගන්න තැන. සියල්ලෝගෙම දෙ ඇස් නාම පුවරුවට යොමුවන අතර ඩයන් නැවත වරක් රථය පණගන්වන්නට උත්සාහයක යෙදෙයි.

හරි... බඩු වැඩ. අම්මේ ඇතියාන්නම් ගෙවල් ලගටම ඇවිත් නැවතිලා තිත්තෙ. මුන්ටත් මෙතන්ටම එන්න උනානේ බර නිදහස් කර ගන්න. යමල්ලා.., යමල්ලා...
රූස්ස ගස් පසුකරමින් ගොඩැලි වැලි පාරේ ඉදිරියට ඇදෙන රථය ලොට් අංක 286 දැවන්න වූ නිවස ඉදිරිපිට නතරවේ.
ඒ නිවසට මදක් ඔබ්බෙන් වූ තවත් කුඩා නිවසකි. ඩයන් රථයේ සිටම විස්මිත්තව බලා සිටී. වට පිටාව හා දැවන්න වූ නිවස හුරුපුරුදු බවක් දැනෙන්නට වෙයි. "හ්ම්.... හරි හුරුපුරුදු ගතියක් දැනෙන්නෙ. කොහිදී හමුත් මේ වගේ ගෙයක් දැකලා තියෙනවා.

ඒත් ඉතින් එක වගේ තැන් කොච්චර තියෙනවද? ඩයන් ඉෂා දෙස බලා සෙමෙන් මුමුණන වදන් පසු පස අසුන්ගෙන ඉන්නා යහළුවනට ඇසේ.
මොකද බං මේ ගල්ගැහිල ගේ දිහා බලාන දෙඩවන්නේ බැහපල්ලා...බැහපල්ලා කේසර බෑගයත් රැගෙන බිමට පැන දෙවරක් තමා වටා කැරකෙනුයේ අසීමිත වූ නිදහසක් ලද්දවූ පරිද්දෙනි.
ෂත්... කියාපු තැන...මචංලා ඕන් අපි අපේ වැයික්කියට ආවා කොහේද කොහේද අපේ ලොවක්...
කොහේද කොහේද නවාතැනක්...

කෝ යතුර කෝ ඩයාන්..... රොමේෂ් ද බෑගය කරකවමින් ගිය කොටසක් ගායනා කරමින් රථයෙන් බිමට පනී.
මෙච්චර දුරක් ඇවිල්ලා දැන් තමා උඹලට තදියම පොඩ්ඩක් ඉදපල්ලා ඉස්සරහා ගෙදරින් යතුර ගේනකන්. උඹ ඉස්සෙල්ලා කිව්වෙ නෑනෙ ඩයාන් එහෙම කතාවක්. ඉතිං ඒ ගෙදර ෆෝන් නම්බර් එක දුන්නනම් මග කරදර නෑනෙ.

ජෙෆා හොලිඩේ වලට ඇමෙරිකා ගිහින් ගේ බලාගන්න කියලා ඉස්සරහ ගෙදරට යතුර දීල ගිහින්. මට මේල් එකක් දාල තිබ්බා උාට අමතක වෙන්නැති නම්බර් එක දාන්න. කොහොම හරි දැන් වැඩේ ගොඩනේ
හා ....හා ... ඒකනේ ජෙෆා ගිය ආත්මේ මුගේ ඥතියෙක් ද කොහේදො නැත්නම්....වෙන්ඩ මාමා...බලපන් හින සැළකිලි...
කේසර ගේ ඒ වදනින් ඩයන්ගේ මුහුණ වෙනස් වේ. ඉෂාගේ නොසතුට වගේම සියල්ලෝගේම මුහුණ එකිනෙකා ගේ මුහුණු අතර නතරවේ.

මොකද මේ ඒ පාර කට්ටියම තුෂ්ණිම්භූත වුනේ... මේ ඉඹි මම වෙන්ඩ මාමා කිව්වෙ විහිළුවට මූට දූලා දෙන්න උාට ඉන්න එපායැ ඩයනා දවසක් කිව්වෙ ළමයි නෑ කියලා කොහොම උනත් ජෙෆා ආත්මීය ඥතියෙක් ....හා....හා...
හ්ම්.... ඉදපල්ලා මම යතුර අරන් එන්නම්. උඹලා ටික එකතු වෙලා බූට් එකෙන් බඩුටික ගනිල්ලා. මොකද දැන් මං එක්කන් ආ කොටස හරි. දැන් උඹලාගේ වැඩ තියෙන්නෙ... එසේ කියමින් ඩයන් නිවසට මදක් ඔබ්බෙන් පිහිටි කුඩා නිවස වෙත පිය නගයි.

ෆයිබර් ලෑලි වලින් තැනූ කුඩා නිවසේ මනාව සකස් කල මල්පැල තවාන ගෙදරට ගෙන එන්නේ අමුතුම සිරියකි. නොයෙක් මල් වලින් පිරි මල් පැල තවාන අද්දරින් පුංචි මාළු පැටවුන්ගෙන් පිරි බිමට ම සකස්කල ගල් වලින් හැඩකල බොහොම කුඩා තටාගයකි. එය වඩාත් පැරණි බව පෙනෙන්නේ සකසුරුවම් කල ගල් පේලි-වලිනි. ඉන් ඔබ්බට දිරාපත් ව වල් වැදී ගිය මොටර් රථයකි.

රථයේ ෆොජ් වර්ගයේ ලාංඡනය දැනට වුවද මළ නොකෑබවක් පෙන්වයි. මේ ලාංඡනය හා දිරාපත් වූ කාරය දකිනා වූ ඩයන්ට මෙවැනි රථයක ගමන් කල බවක් මෙවැනි රථයක් අඳී නොයෙක් රූප සිත තුල මැවී මැවී එයි.

ගෙදරට තට්ටුකොට නිහඬව මේ ගැන සිතමින් ඉන්නා ඩයන් එකවරම තිගැස්සේ. නිවසේ දොර ගුළු ඇරේ. ගුඩ් මෝර්නින්... මේ මිස්ට ජෙෆ් කිව්ව කෙනා වෙන්න ඇති ඩයන් නේද.... අවු 60 පමණ වයස පෙනුමැති සුදු කාන්තාවක් ඩයන් ඉදිරිපස හිදී. ආගන්තුකයිනගේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනා සුදු කාන්තාව සිනා මුසු මුහුණින් ඩයන් පිළිගනී.

ආ... ඔව් මං ඩයන් මම ජෙෆ් ගාව පාර්ට් ටයිම් වැඩ කරන්නේ. ජෙෆ් තමා කිව්වෙ නිවාඩුවකට ගිහින් එන්න කියලා. අනික මං දන්නෙම නෑ ජෙනුත් ඇමරිකා ගිහින් මාසෙකට... මේල් කරලා තිබුන නිසා හොදයි යතුර මෙහෙන් ඉල්ල ගන්න කියලා නැත්නම් මේ ගමන එන්න වෙන්නෙ නෑ.

ඔව්.. මිස්ට ජෙෆ් යන්න ඉස්සර ඇවිත් ගියා. ගෙදරට ඕනෑ බඩු ඔක්කොම දලයි ගියේ.මිස්ට ඩයන්ට ෂොපින් යන්න කරදර වෙන්න ඕනි නෑ. අපි තමා මේ කාලෙක ඉදලා ගේ බලා ගන්නෙ මම වැඩක් කරන්නෙත් නෑනේ. මිස්ට ජෙෆ් මගේ මහත්තයාට ගොඩක් උදව්කල කෙනෙක්.

ආ එතකොට මිසිස්ගෙ මහත්තයා.... එයා මාසයකට සැරයක් තමා එන්නේ..පතලක රස්සාවක් කරන්නේ. තනියට දුවයි පුතයි ඉන්නවානෙ. පුතාත් මේ දවස් වල යාළුවො එක්ක ට්‍රිප් එකක් ගිහින්..මිස්ට ඩයාන්ලාට මොනවා හරි ඕනෑ උනොත් කතා කරන්න.

බොහොම ස්තුතියි නම කිව්වෙ නෑනේ මිසිස් ගේ...
මම මේරි...
හොදයි මිසිස් මේරි සුබ දවසක්.....

අසලවූ නිවසින් ගෙදර යතුර රැගෙන එනතුරු ඉෂා දැවන්තවූ නිවසෙහි කුළුනකට බරුව කල්පනා කරමින් සිටී. අනෙක් සගයෝද ඉදිරිපස සාලයේ බැමි මත වාඩි වී ඩයන් එනතුරු සිටී.

ඇගිලි අතර යතුර කරකවමින් එන ඩයන්ට ඉෂා ගේ මුහුණේ යම්කිසි වෙනසක් දැනෙයි. මොකද ඉෂා... ඇයි මේ එකපාරටම ඔයාගේ මුහුණේ වෙනසක් ජේනවා...
හරි නිසංසල තැනක් ඒත්....
මොකද ඉෂා ඒත් කිව්වෙ....

මතු සම්බන්ධයි